

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش بر خودکارآمدی مادران درخصوص برخورد با نشانه های خطر در کودکان کمتر از پنج سال شهر اراک در سال ۱۳۹۳

محل انتشار:

مجله مراقبت و سلامت در اتاق عمل ابن سینا، دوره 24، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

طاهره رضی - دانشگاه علوم پزشکی اراک

محسن شمسی - دانشگاه علوم پزشکی اراک

محبوبه خورسندی - دانشگاه علوم پزشکی اراک

نسرين روزبهانی - دانشگاه علوم پزشکی اراک

مهدی رنجبران - دانشگاه علوم پزشکی اراک

خلاصه مقاله:

مقدمه: آموزش و مشاوره رفتارهای دلبستگی قبل از تولد می تواند ارتقاء دهنده ارتباط عاطفی بین مادر و نوزاد باشد. لذا این مطالعه با هدف تعیین تاثیر مشاوره در اولین بارداری بر دلبستگی مادر و جنین در سال ۱۳۹۴ در شهر همدان انجام شد. روش کار: این پژوهش یک مطالعه کارآزمایی بالینی بود. افراد نمونه ۱۱۰ نفر زن نخست زا بودند که در سن حاملگی ۳۰-۳۲ هفته قرار داشته و به صورت تخصیص تصادفی بلوکی به دو گروه آزمون و کنترل (هر گروه ۵۵ نفر) تقسیم شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات شامل اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه استاندارد کرانلی برای سنجش دلبستگی مادر به جنین بود. قبل از مشاوره پرسشنامه در هر دو گروه تکمیل شد. سپس چهار جلسه مشاوره گروهی، هر هفته در طی یک ماه برای مادران گروه آزمون علاوه بر مراقبتهای روتین بارداری گذاشته شد. در حالیکه گروه کنترل فقط مراقبتهای روتین را دریافت می کردند. دو هفته پس از اتمام مشاوره، افراد در دو گروه مورد بررسی مجدد قرار گرفتند. میانگین نمرات دلبستگی مادر-جنین بین دو گروه و درون گروهها با یکدیگر مقایسه شدند. یافته ها: میانگین نمرات دلبستگی مادر به جنین بعد از مشاوره در گروه آزمون تفاوت آماری معنی داری با گروه کنترل داشت ($P < 0.001$). میزان دلبستگی در گروه مورد افزایش معنی داری داشت در حالیکه در گروه شاهد تغییر معنی دار آماری مشاهده نشد. نتیجه گیری: مشاوره رفتارهای دلبستگی به مادران در طی مراقبتهای پره ناتال می تواند در جهت ارتقاء ارتباط مادر-جنین موثر باشد.

کلمات کلیدی:

Object Attachment, Fetus, Pregnancy, Referral and Consultation, دلبستگی؛ جنین؛ بارداری؛ مشاوره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1884391>

